

ВИЙШЛА КНИГА АКАДЕМІКА НАН УКРАЇНИ Г.П. ПІВТОРАКА «УКРАЇНЦІ. ЗВІДКИ МИ І НАША МОВА: ДОСЛІДЖЕННЯ, ФАКТИ, ДОКУМЕНТИ»

Історія українського народу й української мови, пише автор, давня й невичерпно багата, справді гідна великої нації. Отож немає потреби її штучно збагачувати, прикрашати міфами й відсувати вглиб тисячоліть аж до кам'яного віку. Шукаючи наші прадавні корені, слід пам'ятати, що українці – частина слов'янського світу, а українська мова – одна із слов'янських мов, власне, з історією всього слов'янства пов'язана й історична доля самих українців.

Сучасна світова славістика має в своєму розпорядженні достатньо апробовані й надійні методи дослідження далекого минулого, що дали позитивні наслідки, чітко відтворивши суспільну й мовну історію давніх слов'ян. В цьому ж зв'язку доцільно розглядати й українську мову. Більше того: отже, розглядати історію українців та української мови поза часом і простором та поза історією слов'янства взагалі – означає відриватися від наукового ґрунту й літати в хмарах мрій і вигадок. Те, що дозволяється письменнику-фантасту, неприпустиме для дослідника, який до того ж претендує на роль просвітника свого народу й прагне наблизити його до наукової істини.

Наука визнає лише факти – тільки вони дають підставу робити певні висновки чи висувати вірогідні гіпотези, котрі згодом можуть бути переконливо доведені або аргументовано спростовані. Непрофесійність, некомпетентність, дилетантизм і відвертий авантюризм несумісні з науковим підходом, хоч якими б шляхетними й патріотичними міркуваннями не керувалися автори, що мимовільно впадають у ці вади. Замість бажаного результату такі дослідження дезорієнтують читачів, дискредитують українську суспільствознавчу науку перед світовою громадськістю.

З іншого боку, деякі автори, дотримуючись застарілих догм і поглядів, відсувають початок самостійної історії українців і формування української мови аж до XVII-XVIII ст., а всі попередні періоди пов'язують з існуванням лише російської державності. За такою логікою, українці до Київської Русі нібито зовсім не причетні. Рядовому читачеві буває важко розібратися в усьому цьому, і він часто сприймає різні вигадки як історичну правду.

Книга Г.П. Півторака в популярній формі розкриває деякі аспекти порушеної проблеми. В ній на основі найновіших досягнень історичних та філологічних наук й, водночас, у науково-популярній формі розповідається про найдавніших мешканців на території сучасної України, про походження слов'ян і витоки українського етносу. При цьому автор простежує основні етапи й особливості формування

українців, росіян та білорусів та їхніх мов, розкриває походження термінів «Русь», «Росія», «Великоросія», «Малоросія», висвітлює походження назви «Україна».

Книгу адресовано викладачам, студентам, учителям та учням середніх шкіл, письменникам, працівникам ЗМІ й найширшому колу зацікавлених читачів.

За матеріалами Сектору суспільних наук НОВ Президії НАН України

Матеріали опублікували: Прес-служба НАН України